

Det forudsættes, at asylansøgeren gøres bekendt med bestemmelserne om begrænsningerne i adgangen til at fremlægge bevismidler, hvorfor Indenrigsministeriet ikke finder, at der er retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved forslaget.

Reglerne om fremlæggelse af bevismidler vil således blive beskrevet nærmere i den asylvejledning, som udleveres til asylansøgere i forbindelse med registreringer.

Bestemmelsen skal sikre, at alle de bevismidler, som en asylansøger er i besiddelse af, fremlægges under direktoratets behandling af sagen, således at ægthedsundersøgelser eller lignende kan iværksættes så tidligt som muligt. Hensigten med forslaget er særligt at undgå, at der opstår situationer, hvor Flygtningenævnet på grund af den sene fremkomst af et dokument ikke kan træffe afgørelse i sagen under nævnsmødet, men må udsætte sagen, således at sagen først kan afgøres på et senere tidspunkt enten på skriftligt grundlag eller efter skriftlig votering blandt nævnets medlemmer.

Bestemmelser om afskæring af fremlæggelse af nye bevismidler kendes fra den borgerlige retspleje. Efter retsplejelovens § 357 er det op til retten at afgøre, om en part – efter at sagens forberedelse er afsluttet – under modpartens protest kan føre beviser, som ikke er angivet under forberedelsen. Efter retsplejelovens § 363 kan retten efter anmodning afskære en part fra at føre beviser, som ikke er angivet inden domsforhandlingen, eller at påberåbe sig dokumenter, som ikke er fremkommet rettidigt. Retten kan endvidere under domsforhandlingen – selv om der ikke foreligger protest – modsætte sig, at der føres nye beviser.

4.8. Administrative tiltag over for Flygtningenævnet

Indenrigsministeriet vil endvidere snarest tage skridt til at gennemføre en række administrative tiltag med henblik på en yderligere effektivisering af nævnets arbejde.

Flere af de påtænkte initiativer vil blive taget op i forbindelse med en kommende ændring af Flygtningenævnets forretningsorden, men der påtænkes herudover gennemført en række yderligere administrative tiltag, som vil kunne gennemføres uafhængigt af forretningsordenen.

De påtænkte initiativer har primært til formål at øge Flygtningenævnets sagsbehandlingskapacitet. En øget sagsbehandlingskapacitet vil indebære en nedbringelse af sagsbehandlingstiden og medvirke til en løbende og mere effektiv afvikling af de modtagne sager.

Det påtænkes bl.a. at skabe mulighed for, at der berammes 3 eller flere nævnsmøder pr. dag i stedet

for som nu maksimalt 2 møder pr. dag. Endvidere påtænkes det at indføre en ordning med faste standby tolke til brug for sekretariatet (i genoptagelsessager og ombudsmandssager). Herudover vil det i højere grad end nu blive tilstræbt at beramme sager fra samme landegruppe inden for samme nævnsmøde.

Det påtænkes endvidere at gennemføre en række administrative tiltag med henblik på en fastholdelse og styrkelse af en ensartet praksis i nævnet. Det påtænkes således at udarbejde hyrdebrev om praksis i nævnet m.v. til advokater og næstformænd, ligesom der vil blive oprettet en database (visdomsbank) over afgørelser m.v.

5. Andre ændringer

5.1. Frihedsberøvelse af asylansøgere, der er udtaget til den særligt fremskyndede åbenbart grundløs-procedure

Udlændingelovens § 36 indeholder bestemmelser om administrativ frihedsberøvelse af udlændinge.

Også forud for 1983-loven var der hjemmel til at foretage administrative frihedsberøvelser i forbindelse med udlændingesagsbehandlingen.

Der er tale om en administrativ frihedsberøvelse, som er undergivet domstolsprøvelse, jf. § 37, og ikke om anholdelse som følge af kriminalitet.

Ifølge § 36, stk. 1, 1. pkt., kan der under visse betingelser foretages administrativ frihedsberøvelse af en udlænding, som ikke har fast bopæl her i landet, for at sikre muligheden for afvisning eller udvisning eller udsendelse af den pågældende.

Administrativ frihedsberøvelse kan kun ske i tilfælde, hvor dette indgreb er nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse. Det er således en betingelse, at det ikke er muligt at sikre den pågældendes tilstedeværelse efter bestemmelserne i udlændingelovens § 34, dvs. ved deponering af pas m.v., ved sikkerhedsstillelse, ved pålæg om at tage ophold efter politiets nærmere bestemmelse eller ved at bestemme, at udlændingen skal give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter (meldepligt).

Administrativ frihedsberøvelse kan endvidere kun ske i tilfælde, hvor dette indgreb er nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse med henblik på at sikre muligheden for afvisning eller udvisning eller udsendelse af den pågældende.

Efter § 36, stk. 2, 2. pkt., kan der ske administrativ frihedsberøvelse af udlændinge, der udebliver fra en afhøring ved politiet eller Direktoratet for Udlændinge. Det tilstræbes i disse tilfælde at afhøre udlændinge så hurtigt, at frihedsberøvelsen kun bliver ganske kortvarig, og således at der kun i helt sjældne tilfælde vil blive behov for fremstilling for retten.